

4

På Allhelgonadagens morgon avled förre rektorn för Landskrona lärlings- och yrkesskolor Harald Holmqvist i en ålder av 70 år. Han var född i Olserud i Värmland och kom i sin tidiga barndom att tillhöra vårt samhälle. Efter skolstudierna genomgick han tekniska skolan i Malmö i byggnadsfacket och efter studier i Tyskland och tjänstgöring på arkitektkontor i Malmö fick han anställning såsom ritbiträde hos stadsarkitekten Sundbärg härstädes, en befattning, som fortsatte under dennes efterträdare, arkitekten Ekelund.

Redan 1909 blev han lärare i byggnadsritning vid den dåvarande Tekniska Aftonskolan, som efterträddes av nuvarande Landskrona stads lärlings- och yrkesskolor, vars rektor han blev 1934.

Såsom chef för dessa skolor utträttade han ett, även av statens inspektörer väl vitsordat arbete. Hans egen undervisning i byggnadsfacket, inom vilket han förskaffat sig god erfarenhet, uppskattades mycket av de talrika elever, han samlade omkring sig och hans samarbete med övriga lärare, vilket vid en skola av förevarande slag är av största betydelse, var utmärkt.

En betydande insats för yrkesundervisningens höjande har vi Holmqvist att tacka för, då 1929 den Svenska Yrkesskoleföreningen på hans initiativ bildades här i Landskrona. När han vid uppnådd pensionsålder på våren 1949 lämnade tjänsten, framstod det därför både för honom själv och hans vänner som en stor orättvisa, att hans begäran om pension avfärdades med, att han tillerkändes en årlig gratifikation på 400 kronor under förevändning, att rektorsbefattningen endast varit en arvodestjänst med beräknad halvtidstjänstgöring. Som sådan hade den emellertid aldrig rubricerats då statsbidrag begärts och i realiteten heller icke varit.

Holmqvists stora intresse vid sidan av hans arkitektverksamhet föll inom Odd Fellowlogen Urania, vars övermästare han var under åren 1927 - 1933. Han nedlade där, enligt ordensbrödernas utsago, ett högt uppskattat arbete och var under en femårsperiod även sin loges representant i Storlogen.

En tid tillhörde han även Kyrkorådet.

Holmqvist var en god sångare med en präktig basstämma och särskilt under de år, då vår stads musikförening under ledning av musiklärarinnan Thyra Ribelius-Sandberg uppförde stora körverk, var Holmqvist en stötspelare i andrebasen.

Som människa var han rättfram och sade sin mening rent ut, vilket kanske inte alltid var till hans eget gagn. Han var hjälpsam och pålitlig. Vi minnas honom alla som en god Gillesbroder. Jag själv dessutom som en hjälpsam och avhållen vän, som jag har mycket att tacka för.